قضاوت در مورد مردی که با زنی ازدواج کرده بود و مهریه ای برای او معین نکرده بود و قبل از اینکه با او همبستر شود، فوت شده بود، نزد عبدالله بن مسعود آورده شد؛ عبدالله بن مسعود رضی الله عنه گفت: ببینید و بررسی کنید نقلی در این مورد از رسول الله صلی الله علیه وسلم و سایر صحابه می یابید؟ گفتند: ای ابوعبدالرحمن نقلی در این مورد نیافتیم؛ فرمود: من نظر خودم را می گویم اگر درست باشد از جانب الله است.

از علقمه و اسود روایت است که می گویند: قضاوت در مورد مردی که با زنی ازدواج کرده بود و مهریه ای برای او معین نکرده بود و قبل از اینکه با او همبستر شود، فوت شده بود، نزد عبدالله بن مسعود آورده شد؛ عبدالله بن مسعود رضی الله عنه گفت: ببینید و بررسی کنید نقلی در این مورد از رسول الله صلی الله علیه وسلم و سایر صحابه می یابید؟ گفتند: ای ابوعبدالرحمن نقلی در این مورد نیافتیم؛ فرمود: من نظر خودم را می گویم، اگر درست باشد از جانب الله است: برای این زن مهریه ای به اندازه ی زنان امثال او می باشد نه بیشتر و نه کمتر؛ و از شوهرش ارث می برد و باید عده ی وفات شوهرش را بگذراند». این بود که مردی از قبیله ی اشجع برخاست و گفت: رسول الله صلی الله علیه وسلم در مساله ای مشابه، به همین صورت در بین ما قضاوت نمود. در مورد زنی که به او بِرْوَع دختر واشِق گفته می شد و با مردی ازدواج کرده بود و شوهرش قبل از اینکه با وی همبستر شود، فوت شد؛ به مهریه ای مثل مهریه ی زنان امثال او و حق داشتن وی در میراث شوهرش و اینکه باید عده ی وفات او را بگذراند، قضاوت کرد. بنابراین عبدالله دستانش را بلند کرد و تکبیر گفت.

[صحیح است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ترمذی - به روایت نسائی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

حدیث مذکور بر این مساله دلالت دارد که هر زنی با فوت شوهرش بعد از عقد نکاح و قبل از تعیین مهریه، مستحق همه ی مهریه می باشد. هرچند همبستری و خلوت بین آنها نبوده و مهریه ای برای او مشخص نشده باشد. در این صورت اصطلاحا برای او مهر مثل می باشد؛ مهریه ای مثل مهریه ی زنانی که از بستگان و نزدیکان وی هستند. همچنین حدیث مذکور بر این دلالت دارد که این زن باید عده ی وفات شوهرش را بگذراند چون عقد نکاح صورت گرفته است، هرچند همبستری و خلوتی در بین آنها نبوده است؛ چنانکه از وی ارث می برد چون همسر در عصمت شوهرش می باشد.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/58106